

La ditt lys skinne

Denne historien fant sted i Zimbabwe.

Solen skinte og Lynn løp ut for å leke. De andre barna i landsbyen spilte kickball. De hadde laget sin egen ball ved å rive papirer og pakke det tett sammen med plastposer.

Lynn skyndte seg å bli med dem. Men så la hun merke til noe.

Under et tre i nærheten satt en jente som het Awesome. Noen av barna pekte på henne og lo. Men Awesome lo ikke. I stedet dekket hun ansiktet med hendene. Store tårer rant nedover kinnene hennes.

Snart ble de andre med på å spille kickball og lot Awesome bli igjen alene.

Lynn så på barna som hadde det gøy. Så så hun på Awesome. Hun ønsket å gjøre det Jesus Kristus ville gjort.

"Går det bra med deg?" Spurte Lynn. Hun smilte til Awesome.

Awesome tørket bort tårene sine og nikket. Lynn plukket opp to små pinner og ga én til Awesome. Vil du tegne med meg?

"Ja." Awesome tok pinnen og tegnet en sirkel i sanden.

"Det ser ut som en sol", sa Lynn. "Solen gjør meg alltid glad." Jentene fniste mens de tegnet flere bilder. Lynn likte Awesome.

Så fikk Lynn en idé. "Har du lyst til å bli med meg i kirken i morgen? Vi skal synge sanger og lære om Jesus Kristus. Det er veldig gøy."

"Ok", sa Awesome. "La meg spørre mamma."

Da Awesome løp for å finne moren sin, var Lynn litt nervøs. Hun visste at noen i deres nabolag ikke likte Kirken.

Men snart kom Awesome løpende tilbake. "Moren min sa ja!" Hun ga Lynn en stor klem. "Jeg fortalte henne at du er den beste vennen jeg har hatt!"

Neste morgen dro Lynn and Awesome til kirken. Det var en lang gåtur. Lynn lærte Awesome noen Primær-sanger mens de gikk.

Lynn ønsket å gjøre det Frelseren ville gjort.

På veien så de andre barn gå sammen med familien sin til kirken. Noen av dem var de som hadde vært slemme mot Awesome.

"Skal de også til kirken?" spurte Awesome nervøst.

"Ikke vær bekymret", sa Lynn. "Det vil ordne seg." Lynn ba en liten bønn i hjertet om at de andre ville være snille mot hennes nye venn.

Da de kom til Primær, smilte de andre barna til Lynn. Men da de så Awesome, forsvant noen av smilene. De virket også litt bekymret og nervøse.

Søster Moyo leste et skriftsted. "Slik skal dere la lyset deres skinne for menneskene, så de kan se de gode gjerningene dere gjør og prise deres Far i himmelen."* Hun så opp. "Vi kan dele vårt lys med andre ved å vise kjærlighet til andre. Kan noen fortelle hvordan du hjalp noen å føle seg elsket?"

Ingen sa noe. Noen av barna svingte med føttene under stolene sine.

Til slutt sa en av guttene: "Awesome, vi var ikke særlig snille mot deg. Vi er lei for at vi fikk deg til å gråte. Vil du tilgi oss?"

Lynn så på Awesome. Hva ville hun si? Awesome nikket langsomt. "Ja", sa hun. "Jeg tilgir dere."

Søster Moyo smilte. "Det var modig og snilt av dere begge. Jeg vet at dere har gjort Frelseren svært glad."

Dagen etter satt Lynn og Awesome under treet og sang sanger de hadde lært i Primær. Snart hørte de andre barna dem synge og ble med. Musikken fylte luften og alle sang.

Lynn følte det som om solen skinte i hjertet hennes. Hun var takknemlig for at hun hadde delt Jesu Kristi kjærlighet med venninnen sin. ●

Awesome fortsatte å gå i kirken sammen med Lynn. Senere ble hun døpt.

* Matteus 5:16